

ГОЛОВА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

11/10-98

08.02.2019

Прем'єр-міністру України

ГРОЙСМАНУ В.Б.

Шановний Володимире Борисовичу!

Надсилаємо адресований Вам депутатський запит народного депутата України Львовчкіна С. В., оголошений на засіданні Верховної Ради України 8 лютого 2019 року, для розгляду і надання відповіді автору запиту і Голові Верховної Ради України у встановлений чинним законодавством 15-денний термін.

Додаток: депутатський запит на 3 арк. у 1 прим.

З повагою

А. ПАРУБІЙ

НАРОДНИЙ ДЕПУТАТ УКРАЇНИ

N171-1/3

від "06" лютого 2019 року

Прем'єр-міністру України
В.Б. ГРОЙСМАНУ

ДЕПУТАТСЬКИЙ ЗАПИТ

Щодо продовження руйнівних процесів у промисловості

Руйнівні процеси в українському промисловому секторі торік продовжували розвиватись. Несуттєве зростання промислового виробництва, зафіксоване за результатами минулого року, знаходиться в межах статистичної похибки та пояснюється, здебільшого, низькою базою порівняння і сприятливою зовнішньої кон'юктурою. Однак, навіть за таких умов, минулорічний обсяг продукції, виробленої вітчизняними промисловими підприємствами, був на 18% меншим показника 2013 року та на 22% - показника 2012 року.

Виходячи з цієї статистики можна констатувати, що за умов продовження нинішнього курсу Уряду у промисловому секторі та збереження поточних темпів його росту, вийти на обсяги промислового виробництва 2013 року вдасться лише у 2037 році. При чому такий прогноз може навіть погіршитись у разі зміни зовнішньоторгівельної кон'юнктури.

Промислове виробництво зменшилось у 9 регіонах країни, тобто в кожному третьому. Найбільшого масштабу деіндустріалізація набула в Луганській області - мінус 18% в порівнянні з 2017 роком. Торік обсяг виробленої в цьому регіоні промислової продукції склав лише 15,5% від рівня 2013 року, в Донецькій області - 43%, в Києві - 80%, в Дніпропетровській області - 87%, в Сумській, Чернігівській і Полтавській - 89%.

Істотно скоротили обсяги виробництва галузь електромашинобудування (-18%), легка (майже -5%) і харчова промисловість (-2%). Навіть в тих галузях, де формально досягнуто зростання - теж далеко не все однозначно. Приріст обсягів виробництва в них досягнуто на фоні надзвичайно низької бази порівняння 2017 року. Зокрема, вуглевидобування торік зросло лише на 4% після падіння -16,3% роком раніше, видобуток металевих руд - на +2,3% після -6,3%, коксохім і нафтопереробка – на +3,3% після майже -15%.

Якщо порівнювати минулорічні результати роботи промисловості хоча б з рівнем 2013 року (у порівнюваних параметрах - без Криму і зони АТО), то стан справ виглядає ще більш загрозливим:

- металургійне виробництво скоротилось на 27,4%, електрообладнання - на 27%, автотранспорту - на 68%, локомотивів та вагонів - на 56%;
- видобуток вугілля за цей період скоротився на 56%, металевих руд - майже на 17%, нафти і газу - на 6,3%;
- виробництво коксохімічної продукції зменшилось на 39%;
- на 19% зменшилися обсяги виробництва у ПЕК, в т.ч. на 20,4% - виробництво електроенергії, на 32% - виробництво і розподіл газу.

Особливо важкий стан справ утворився у високотехнологічних галузях промисловості, що раніше сприймалися як «візитна картка» української індустрії та розглядалися як її «локомотиви розвитку». Сьогодні ж ці сектори виробництва близькі до остаточного руйнування. В першу чергу, це стосується авіаційної галузі, яка в останні роки на трьох заводах виробляє не більше 1-2 літаків, а за останні 4 роки - не має жодного серійного замовлення. Подібна ситуація й на підприємствах суднобудування, де виробництво останніми роками практично звелось до ремонтних та фарбувальних робіт. Аналогічне становище спостерігається на більшості підприємств автомобілебудування та ракетно-космічної галузі.

Істотне погіршення умов роботи вітчизняних промислових підприємств призводить до гострих соціальних наслідків для їх колективів. В першу чергу, це стосується зростаючих боргів по заробітній платі. Торік в промисловості їх обсяг виріс більш як на 13% та перевищив 2 млрд. грн. Значна кількість промислових підприємств минулого року оголошені банкрутами або близькі до цього стану, що може призвести до масової втрати членами їх колективів робочих місць та джерела доходів, загострення проблеми безробіття і бідності.

Згідно з висновками фахівців, вже зараз можна з упевненістю стверджувати, що в 2019 році деградація української промисловості продовжиться. У першу чергу, це пов'язано з відсутністю професійних та ефективних кроків Уряду, спрямованих на усунення низки системних факторів або мінімізацію їх негативних наслідків:

- зростання цін на сировину та енергоносії, що має наслідком підвищення витрат виробництва та зниження конкурентоспроможності продукції;
- незадовільний бізнес-клімат, який стримує інвестиції;

- недоступність кредитування, ставка якого істотно перевищує середній рівень рентабельності у промисловості;
- неефективність нинішньої моделі держпідтримки, що здебільшого зводиться до «пожежних» заходів та разових подачок;
- дефіцит кваліфікованої робочої сили, пов'язаний із масовою трудовою міграцією українських громадян за кордон;
- згортання державної підтримки науки, орієнтованої на промисловий сектор.

Враховуючи вищезазначене, керуючись статтею 15 Закону України «Про статус народного депутата України» вимагаю невідкладно вжити заходів, спрямованих на розробку та реалізацію довгострокової стратегії розвитку промисловості, яка б передбачала боротьбу з вищезгаданими негативними факторами та чітко визначала пріоритети і механізми державної підтримки вітчизняної промисловості. Про результати вжитих заходів прошу поінформувати мене у встановлений законодавством термін.

З повагою
Народний депутат України

 С.ЛЬОВОЧКІН
(171/04)